

Sygn. akt: I C 1117/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jacek Stypułkowski
Protokolant:	Agnieszka Konczerewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencji (...) w W.

przeciwko S. K. i B. K.

o zapłatę

I Oddala powództwo.

II Zasądza od powoda Agencji (...) w W. na rzecz pozwanych S. K. i B. K. kwoty po 197 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

I C 1117/15

UZASADNIENIE

Powód Agencja (...) w W. wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych S. K. i B. K. kwoty 989,88 zł ze skapitalizowanymi na dzień 12 czerwca 2015 roku odsetkami w kwocie 3522,75 zł oraz dalszymi odsetkami ustawowymi od kwoty 989,88 zł od dnia 13 czerwca 2015 roku oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwani S. K. i B. K. wnosili o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. w toku procesu zgłosili zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 22 grudnia 1992 roku pozwani S. K. i B. K. zawarli z B. S. w W. działającym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa – (...)będącego dysponentem Funduszu (...) umowę o spłatę zrestrukturyzowanego długu (k.9-10). Zgodnie z treścią umowy pozwani zobowiązali się do spłaty wynikającego z niej zadłużenia we wskazanych tam terminach, przy czym całe zobowiązanie miało być spełnione w dniu 30 października 1997 roku. Po utworzeniu w 1993 roku Agencji (...) to na powoda przeszły uprawnienia i obowiązki związane z zarządzaniem mieniem Funduszu (...). Powód jako wierzyciel w zakresie długu pozwanych wobec zlikwidowanego (...)wzywał pozwanych do spłaty wierzytelności, ale wezwania te pozostały bez odpowiedzi z ich strony (k.14-17).

Powód uzasadniając swe powództwo powołał przepis ustawy z dnia 29 grudnia 1993 roku o utworzeniu Agencji (...) (t. j. Dz. U. z 2005 roku, Nr 31, poz. 264 ze zm.), a w szczególności art. 12, zgodnie z którym z dniem wejścia w życie ustawy do Agencji przechodzą środki finansowe i inne mienie dotychczasowego (...) oraz zobowiązania i wierzytelności finansowe tego Funduszu. Agencja przejmuje zobowiązania i wierzytelności powstałe z tytułu zwrotnej pomocy budżetowej udzielonej przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, przed powstaniem (...), na restrukturyzację i modernizację rolnictwa oraz jego otoczenia. Wskazał również, że stosownie do treści art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2008 roku o Agencji (...) (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1438 ze zm.) Agencja prowadzi sprawy przejęte od (...) w zakresie zobowiązań i wierzytelności finansowych tego Funduszu. Zważywszy na fakt nie wywiązania się pozwanych z zobowiązania mającego swe źródło w umowie z dnia 22 grudnia 1992 roku konieczne stało się powództwo o zapłatę.

Pozwani wnosząc o oddalenie powództwa (k.23-25) podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że stosownie do treści art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Wskazali, że ich zdaniem roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 1 listopada 2000 roku, a jeśliby przyjąć bardziej korzystny dla powoda termin 10-letni, to roszczenie również uległoby przedawnieniu. Pozwani nie kwestionowali przy tym uprawnień powoda do dochodzenia roszczenia.

W przedmiotowej sprawie zasadniczą kwestią podlegającą rozstrzygnięciu była zasadność i skuteczność zgłoszonego przez pozwanych zarzutu przedawnienia.

Zgodnie z art. 117 § 1 i 2 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Biorąc pod uwagę treść cytowanego wyżej art. 118 kc stwierdzić należy, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu i wobec zgłoszonego zarzutu przedawnienia nie mogło być uwzględnione.

Z treści umowy z dnia 22 grudnia 1992 roku o spłatę zrestrukturyzowanego długu zawartej przez pozwanych S. K. i B. K. z B. S. w W. działającym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa – (...)będącego dysponentem (...) (k.9-10) wynika (pkt. 2 i 3), że należność nią objęta winna być spłacona przez pozwanych do dnia 30 października 1997 roku. Zatem, w sytuacji, kiedy pozwani nie wykonali swego zobowiązania, wierzyciel (obecnie powód) od dnia 31 października 1997 roku mógł dochodzić na drodze sądowej zapłaty świadczenia z umowy. Z tą też datą świadczenie stało się wymagalne, a jednocześnie rozpoczął bieg termin przedawnienia roszczenia.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 stycznia 2007 roku wydanym w sprawie sygn. akt IV CSK 356/06 wskazał, że termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że dotyczy roszczeń z tytułu umowy o spłatę zrestrukturyzowanego długu dochodzonych przez Agencję (...).

Podzielając ten pogląd Sąd stwierdza, że roszczenie będące przedmiotem niniejszego powództwa z dnia, 31 października 2000 roku uległo przedawnieniu. Rację mają przy tym pozwani, że gdyby nawet przyjąć korzystniejszy dla powoda termin przedawnienia wynoszący 10 lat, to roszczenie również byłoby przedawnione.

Strona powodowa nie wykazała istnienia jakichkolwiek okoliczności, które w myśl art. 123 kc przerwałyby bieg terminu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 117 § 1 i 2 kc oraz art. 118 kc oddalił powództwo o zapłatę przedawnionego świadczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc obciążając nimi w całości stronę powodową. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (t. j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 ze zm.)